

[Finansministeren.]

og der er der givet forskellige Tilsagn, som vil blive indfriet, naar Tiden er inde til en Genopbygning af Køreplanen inden for Statsbanerne. Jeg skal om dette Spørgsmaal henvisne til de Udtalelser, der derom er fremsat i det andet høje Ting.

Hvad endelig Spørgsmaalet om en anden Linieføring af den gennemgaaende Trafik i Jylland angaar, skal jeg af gode Grunde ikke komme ind paa det her. Det maa være Trafikministeriets Sag nærmere at udrede og arbejde med dette Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Ordning med Hensyn til Dækning af vanskeligt stillede Privatbaners Underskud.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1265).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): I Aarene før Krigen kom Privatbanerne efterhaanden ind i saa store Vanskeligheder, at man maatte forudse, at der kunde blive Tale om Standsning af adskillige Baner i den kommende Tid. I den Betænkning, som Trafikkommissionen afgav i August 1939, var der foreslaaet Statsstøtte til de mere betydningsfulde Baner gennem Ydelse af Laan til Modernisering af Materiel og andre Foranstaltninger, og der var ligeledes foreslaaet Moratorium for de Moderniseringslaan, som tidligere var ydet i Henhold til Loven af 1931. Krigen medførte, at Trafikkommissionens Betænkning maatte henlægges indtil videre. Hvad specielt Moderniseringen angaar, gælder det i øvrigt, at den ikke kan gennemføres i denne Tid paa Grund af Vanskelighederne med at fremskaffe de fornødne Materialer.

I Krigen første Tid var der ikke meget, der kunde tyde paa, at der vilde indtræde en væsentlig Bedring i Privatbanernes Økonomi. Banerne var i Aarene inden Krigen i stort Omfang overgaaet til Motordrift med Benzin, men nu krævede Forholdene, at man atter maatte anvende enten Lokomotivdrift eller gaa over til Generator-

drift i stor Udstrækning. Man nærede derfor Ængstelse for, at Byrderne ved Dækningen af Banernes Underskud skulde blive for store for Kommunerne, og der blev i Foraaret 1940 stillet en Bevilling til Raadighed til Opretholdelse af visse Privatbaners Drift i 1940—41. Desuden blev der ydet Tilskud til Generatorinstallationer og Istand-sættelse af de Lokomotiver, som var udgaaet af Driften, men som nu maatte tages i Brug igen.

Imidlertid har Forholdene for de fleste Baners Vektkommende udviklet sig gunstigere, end man kunde regne med. Der er dog adskillige Baner, hvis Driftsresultater ikke er blevet gunstigere, eller som er blevet forværret. Hvordan det vil gaa i de kommende Aar, kan det naturligvis være vanskeligt at sige paa Forhaand, men man maa formentlig regne med, at der i Løbet af de nærmeste Aar kan opstaa betydelige Driftsunderskud ved et stort Antal Baner.

Som nævnt er Privatbanernes Underskud indtil Krigen blevet dækket af Kommunerne, men i 1940—41 traadte Staten altsaa til. Det foreliggende Forslag gaar ud paa, at denne Støtte fra Statens Side inden for en kommende 5-aarig Periode lægges ind under mere faste Rammer. Det foreslaas, at det ved de aarlige Finanslove skal bestemmes, hvilket Beløb der kan stilles til Raadighed som Tilskud til Dækning af Privatbanernes Underskud, saa at der hvert Aar skal kunne ydes en saadan Støtte under Hensyn til de Forhold, som foreligger i hvert enkelt Tilfælde.

Det maa imidlertid betones, at den Ordning, som nu søges gennemført, er en ekstraordinær Foranstaltning begrundet i de ekstraordinære Forhold, og denne Ordning kan intet foregribe med Hensyn til Statens Politik over for Privatbanerne, naar mere rolige Forhold atter indtræder.

Det er naturligvis saaledes, at den eventuelle Statsstøtte kun skal være en Hjælp, idet Hovedinteressen i Opretholdelsen af disse lokale Baner fremdeles maa ligge hos Kommunerne. Det er derfor en Forudsætning for Statens Støtte, at der ydes Bidrag af Kommunerne, eventuelt i Forbindelse med Bidrag fra større Virksomheder eller andre, som har særlig Interesse i den paagældende Bane.

Kommunerne har ogsaa hidtil i det store og hele vist Villighed til under normale Forhold at yde betydelige, endog undertiden særdeles betydelige Ofre for Banernes Opretholdelse. Men den Ordning, der nu har været, har haft den Vanskelighed, at man i det enkelte Tilfælde har skullet